

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 492-ҳадис

* ثَلَاثُ مُنْجِيَاتُ: حَشْيَةُ اللَّهِ تَعَالَى فِي السَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْعَدْلُ فِي الرِّضَا وَالْعَصْبِ، وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ
وَالْغَنَى. وَثَلَاثُ مُهْلِكَاتٍ: هَوَى مُتَّبِعٌ، وَشُحٌّ مُطَاعٌ، وَإِعْجَابُ الْمَرءِ بِنَفْسِهِ.

(رواه أبو الشيخ عن أنس)

Уч нарса омонлиkdir: ичидио сиртида Аллоҳдан қўрқиш, розиликдаю ғазаби келганда адолатли бўлиш, камбағаллигу бойликда тежамкорлик. Уч нарса борки, улар ҳалокатdir: ҳавоий нафсига тобе бўлиш, ўзига бўйсундирувчи хасислик ва кишининг ўзи ҳақида юксак фикрда бўлиши.

Anas (розияллоҳу анҳу)дан. Абу Шайх ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

